

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยมีความมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์ และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์ และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามตัวแปรเพศ สาขาวิชา วิทยาเขต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาปกติ ระดับปริญญาตรี ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2538 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต-หาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี จำนวนทั้งหมด 1,785 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษา ระดับปริญญาตรี ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2538 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต-หาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี จำนวนทั้งหมด 318 คน เลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นจํานนตามตัวแปร เพศ สาขาวิชา วิทยาเขต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมโดยได้กลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่กำหนดของ เครจซี่และมอร์แกน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปหาความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์ และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถาม โดยส่งแบบสอบถามไป 318 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืน 307 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.54

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test
3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้ F-test โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ในการวิจัยครั้งนี้ ปรากฏผลดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพตามตัวแปรอิสระของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามปรากฏผล ดังต่อไปนี้

1.1 เพศ นักศึกษาชายจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 40.40 นักศึกษาหญิงจำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 59.60

1.2 สาขาวิชา นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 120 คน คิดเป็น ร้อยละ 39.10 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 21.20 กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 122 คน คิดเป็นร้อยละ 39.70

1.3 วิทยาเขต นักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 นักศึกษา วิทยาเขตปัตตานีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00

1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป

จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 70.70 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.49 ลงมา

จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 29.30

1.5 ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมในลักษณะจริงจัง

เข้มข้น จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 37.10 นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมโดยอ้อม จำนวน 139 คน

คิดเป็นร้อยละ 63.90

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์ และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เมื่อวิเคราะห์ข้อมูล แล้วสรุปผลดังนี้

2.1 นักศึกษาชายและนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์ และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ถ้าพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีการพัฒนาอารมณ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

2.2 นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์ และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ถ้าพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ได้มีการพัฒนาอารมณ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

2.3 นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไปและตั้งแต่ 2.49 ลงมา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์ และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ถ้าพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไปมีการพัฒนาอารมณ์อยู่ในระดับสูง

2.4 นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่เข้าร่วมกิจกรรมในลักษณะจริงจัง เข้มข้น และลักษณะเข้าร่วมโดยทางอ้อมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์ และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ถ้าพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่านักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมในลักษณะจริงจัง เข้มข้นมีการพัฒนาอารมณ์อยู่ในระดับสูง

2.5 นักศึกษานอกกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์ และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ถ้าพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่านักศึกษานอกกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาอารมณ์อยู่ระดับสูง

ตอนที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์ และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3.1 นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์ และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 นักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายในชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการพัฒนาสมรรถภาพและการพัฒนาอารมณ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป และ 2.49 ลงมา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์ และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมในลักษณะจริงจัง เข้มขัน และลักษณะเข้าร่วมโดยอ้อม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาอารมณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ๆ ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการกำหนดเป้าหมายในชีวิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5 นักศึกษานอกกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และสุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์ และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์ และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีประเด็นที่น่าสนใจจึงได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผลดังนี้

1.1 นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ โดยมีข้อที่มีคะแนนสูงสุด คือ มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ($\bar{X} = 3.88$) รองลงมา คือ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นเสมอ ($\bar{X} = 3.86$) และสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 3.80$) ข้อที่มีคะแนนต่ำสุด คือ มีความสามารถด้านดนตรีหรือนาฏศิลป์ ($\bar{X} = 2.36$) รองลงมา คือ มีความสามารถในการพิมพ์ดีด ($\bar{X} = 2.74$) และมีความสามารถด้านกีฬา ($\bar{X} = 2.85$)

1.2 นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาอารมณ์ โดยมีข้อที่มีคะแนนสูงสุด คือ มีความรักต่อเพื่อนฝูง ($\bar{X} = 4.18$) รองลงมา คือ ยินดีเมื่อเพื่อนประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.08$) และมีความพอใจงานการراثหรือช่วยเหลือผู้อื่น ($\bar{X} = 4.02$) ข้อที่มีคะแนนต่ำสุด คือ ไม่วิตกกังวลต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.21$) รองลงมา คือ สามารถทำงานและเกี่ยวข้องกับคนที่ข้าพเจ้าไม่ชอบได้ ($\bar{X} = 3.22$) และสามารถระงับอารมณ์ได้เมื่อถูกผู้อื่นติเตียน หรือถูกกล่าวหา ($\bar{X} = 3.37$)

1.3 นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายในชีวิต โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงสุดและต่ำสุดไม่แตกต่างกันมากนัก ข้อที่มีคะแนนสูงสุด คือ สามารถปรับเปลี่ยนตัวได้ตามสภาวะของสังคม ($\bar{X} = 3.71$) รองลงมา คือ สามารถพัฒนาตนเองให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนได้ ($\bar{X} = 3.69$) และได้วางแผนจะทำงานอดิเรกไปด้วย เมื่อสำเร็จการศึกษา ($\bar{X} = 3.57$) และข้อที่มีคะแนนต่ำสุด คือ ได้มีการวางแผนในการป้องกันปัญหาต่าง ๆ อย่างรอบคอบ ($\bar{X} = 3.26$) รองลงมา คือ มีจุดมุ่งหมายในการเลือกคู่ครองอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.37$) และได้วางแผนการเรียนไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.46$)

สรุปได้ว่าการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษานั้น เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนแต่ละคนพัฒนาศักยภาพของตนให้สูงสุดเท่าที่สามารถทำได้ และส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาบุคลิกภาพและปัญญาไปพร้อม ๆ กัน เพื่อให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ สามารถทำประโยชน์ให้แก่ตนเองและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาไม่เพียงแต่เป็นแหล่งแสวงหาและรักษาความจริง เป็นผู้วิจารณ์สังคมและศูนย์แห่งเสรีภาพ หรือศูนย์แห่งความคิดเท่านั้น แต่ยังประสงค์ให้นักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เป็นคนที่สมบูรณ์ ท้าให้ผู้รู้จักความคิดเห็นของตนเองใช้วิจารณ์อย่างมีสติ ใช้ข้อเท็จจริงในการพัฒนา และรู้จักแสดงออกที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นข้อชี้ให้เห็นว่าการอุดมศึกษา มิใช่เพียงเพื่อพัฒนาการทางปัญญาเท่านั้น การพัฒนานักศึกษาก็เป็นเป้าประสงค์หลักที่สำคัญเช่นกัน (พรชูลี อาชวอรุณ 2525 : 245 - 247)

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์ และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผลการศึกษาปรากฏว่า

2.1 นักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์ และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าทั้งนักศึกษชายและนักศึกษานหญิงต่างก็ได้พัฒนาด้านสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์ และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตไม่แตกต่างกัน แต่ถ้าหากพิจารณาในแต่ละด้านในรายด้านพบว่า นักศึกษานหญิงได้พัฒนาสมรรถภาพและพัฒนาอารมณ์ได้สูงกว่านักศึกษชาย อาจเป็นเพราะว่านักศึกษานหญิงมีความวิตกกังวล เคร่งเครียด และมีความคาดหวังเกี่ยวกับการพัฒนาความรู้ สติปัญญา สังคม และอารมณ์สูงกว่านักศึกษชายเล็กน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ สมบัติ โภษิตธรรม (2506 : บทคัดย่อ ได้สำรวจปัญหาของนิสิตวิทยาลัยการศึกษาระธานมิตร ปีการศึกษา 2506 พบว่านิสิตหญิงมีความรับผิดชอบต่อตนเอง การปรับตัวทางอารมณ์ และสังคมได้ดีกว่านิสิตชาย

2.2 นักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายในชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการพัฒนาสมรรถภาพและการพัฒนาอารมณ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะว่านักศึกษา วิทยาเขตหาดใหญ่ เป็นนักศึกษานในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพเป็นส่วนานหญิงมีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพตามสายวิชาชีพที่สำเร็จการศึกษามาโดยตรง และพร้อมที่จะทำงานในสาขาวิชา

ตามความต้องการของตลาดแรงงานที่รองรับในตลาดแรงงานปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับ ชูศักดิ์ เอกเพชร (2525: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการและความคาดหวังของนักศึกษาเข้าใหม่วิทยาลัยครู-สุราษฎร์ธานี ปีการศึกษา 2525 ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการแสวงหาความรู้ในการประกอบอาชีพตรงตามสายที่เรียนมา และนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาตนเองและสังคมหลังจากสำเร็จการศึกษา

2.3 นักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป และ 2.49 ลงมา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป และ 2.49 ลงมา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นเพราะว่าวงจรชีวิตนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลา-นครินทร์มีบรรยากาศการเรียนแข่งขันกัน เป็นอย่างสูงเท่าเทียมกับในทุกสาขาวิชา

2.4 นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมในลักษณะจริงจัง เข้มขันและลักษณะ เข้าร่วมโดยอ้อมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาอารมณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนการกำหนดเป้าหมายในชีวิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับกิ่งแก้ว พูลคลองตัน (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมทางอาชีพพบว่า นิสิตที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรปานกลางและมากมีพฤติกรรมทางอาชีพสูงกว่าพวกที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อย และจากงานวิจัยของโจนส์ (Jones) (1985: 3264-A) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมความพึงพอใจและความทรงจำของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมความพึงพอใจและความทรงจำของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาพบว่านักศึกษาที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านสังคม เช่น กิจกรรมหอพัก การเดินร่ำกัฬาและกิจกรรมกลางแจ้งจะมีความรู้สึกพึงพอใจในสถาบันมากกว่านักศึกษาที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมน้อย และसानาวี จจรศิลป์ (2538:128) ได้กล่าวไว้ว่าสถาบันอุดมศึกษาควรมีการสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษาเพื่อให้งิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่มีคุณภาพมีคุณประโยชน์ สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติได้

2.5 นักศึกษาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์ และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า

ทั้งนักศึกษากลุ่มวิชาสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์ และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับसानาวี จงรศิลป์ (2538: 78) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการพัฒนานักศึกษา เช่น สภาพแวดล้อมที่เห็นลักษณะเดียวกัน (HOMOGENEITY) หมายถึง สภาพแวดล้อมที่ประกอบด้วยสภาพแวดล้อมย่อยที่มีความแตกต่างกันน้อยมาก ซึ่งจะประกอบด้วยนักศึกษาที่มีคณะและสาขาวิชาที่คล้ายกันก็มีลักษณะแวดล้อมเป็นลักษณะเดียวกัน